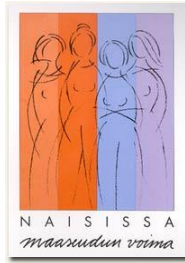

Taipalsaaren Maaseutunaiset ry

Toimintaa vuonna 2012

Naisten hemmottelupäivä 14.1. Kevätkausi aloitettiin tuttuun tapaan liikunnalla ja oman kehon hemmottelulla. Parikymmentä naista aloitti Väinölässä lantion pyörittämisen ja jouluun kadonneen uuman hakemisen. Olimme saaneet mukaan naisia Savitaipaleen Laksiaisista sekä myös Lappeenrannasta. Mieltisen Sinikka laittoi meihin vauhtia ihanan menevän musiikin avulla ja kehoitti naisia löytämään oman naiseutensa ja seksikkyytensä huumorin pilke silmäkulmassa. Lanne pyöri ja vartalo liikkui ZumbaGoldin vieden mennessään eikä hymy hyytynyt vaan meillä oli porukalla myös hauskaa. Ja hiki virtasi. Koko tunti tanssittiin ja siitä sitten siirryttiin Kunnantalolle saunaan. Löyly irroitti viimeisetkin kielenkannat kun lauteilla vierivieressä saunottiin.

Nikulan Minna tarjosi ensihätään juomaksi Seljankukkajuomaa ja ohjasi naisia vuorotellen jalka- ja käsihoitoihin. Kasvohoitoja oli myös mahdollisuus tehdä. Mikä olikaan mukavampaa kun sai reippailun jälkeen saunottua itsensä puhtaaksi ja vielä kuorittua ja rasvattua jalat ja kädet kuntoon. Tarjolla oli lopuksi myös teetä, kahvia ja kasvispiirakkaa. Istuttiin nauttien antimista ja rauhassa rupertellen. Iltapäivä oli oikein rattoisa ja antoisa, kaikki vaikuttivat olevan oikein iloisia ja onnellisia päivän tapahtumista, kun lähtivät raukeina ajelemaan kotia kohti. *(Teija)*

3.2.2012 Naisvoimaa päivä. Saimaanharjun kirjastossa Taipalsaaren maaseutunaiset tutustuivat kirjailija Annamari Marttiseen. Paikalle saapuu 15 henkilöä, vaikkapa oli pakkasta 20 asteetta. Kirjailija Annamari Marttinen on syntynyt Lappeenrannassa. Hän asuu ja kirjoittaa Lappeenrannassa ja hänellä on neljä lasta. Hän on ollut vaihto-oppilaana Yhdysvalloissa sekä opiskellut Saksassa. Hänellä on kääntäjäkoulutus Joensuun Yliopistosta.

Annamari kertoi meille, miten hänen romaanit ovat syntyneet. Kaiken kaikkiaan hän on julkaissut viisi romaania:

Valkoista pitsiä, mustaa pitsiä
Mistä kevät alkaa
Veljeni vartija
Kuu huoneessa
Ero

Romaanit kertovat tavallisten ihmisten elämästä, sen takia keskustelut olivat niin sydämellisiä ja koskettivat kaikkia. Naiset juttelivat keskenään elämästä. Ilta meni nopeasti. *(Natalja)*

Talvivirkistyspäivä 10.3. alkoi sakealla lumipyryllä, ja jollei tälle päivälle olisi kirjoitettu kalenteriin "Myllymäki", niin tuskin olisimme Joonatanin kanssa lähteneet sinne suunnistamaan. Aamupäivällä pyry taukosi ja sää muuttui ihan kivaksi, pilvinen tosin, mutta + 2 astetta lämmintä ja tyyntä. Hyvä keli oli saanut muutkin laskettelusta kiinnostuneet liikkeelle, mutta oli meitä tapahtumaan osallistuneitakin aika paljon hissijonoissa. Järjestävä taho MTK Kaakkois-Suomen maaseutunuoret olivat järjestäneet rinteiden alareunassa olevalle "tuvalle" esittelypisteen, jossa esittäytyivät mm. Metsäliitto ja Valtra. Samassa pisteessä pääsimme nauttimaan makkarasta ja kahvista/mehusta ja pullasta. Neljä tuntia vierähtikin iloisen juttelun ja yhdessäolon sekä liikunnan merkeissä. (Johanna)

Taipalsaaren Maaseutunaisten 40-vuotisjuhla 17.3. kokosi yli puolet jäsenkunnasta muistelemaan mennyttä taivalta. Raili Leinon kokoama ja yhdessä Anneli Pylkkösen kanssa esittämä historiikki maustettuna Annelin runoilla toi yhdistyksen monet vaiheet ja tapahtumat mukavasti esille. Tulipa nuoremmille jäsenille tutuksi työvaatteet ja taitomerkit vaatimuksineen. Monenlaista oli ajan saatossa tehty ja läsnäolijoiden kommentit elävöittivät ajankuvia. Juhlia vietettiin jäsenkunnan kesken, niinpä leikekirjojen katselu ja tuttujen tapaaminen täytti kunnantalon iloisella puheensorinalla.

Mukana olivat myös yhdistyksen 1. puheenjohtaja **Laila Hulkkonen** (vas.) ja 1. sihteeri **Asta Pyysalo** (istumassa), 2. sihteeri **Hilkka Häkkinen** (toinen vas.), 1. rahastonhoitaja **Marja Kilpiä** (toinen oik.) ja oikealla 2. puheenjohtaja **Suoma Suutari**. (Marja-Liisa)

Ruisleipätalkoot 31.3. Saikoilla Peltoissa Innostuimme valtakunnallisesta Ruisleipätalkoot -kampanjasta ja samalla perehdyimme leivänjuuren oikea-aikaiseen hapattamiseen. 19 innokasta kurssilaista oli paikalla. Liisa Rahikainen Savitaipaleen Rahikkalan kylästä toimi oppaana ja kertoi leivän tekoon liittyvistä toimenpiteistä ja salaisuuksista. Meillä oli apuna vanhempia emäntiä, jotka olivat laittaneet leivänjuuren edellisenä päivänä happanemaan ja itse alustin aamulla sen. Kurssilaisista jokainen halukas sai leipoa oman leivän. Leipien kohotessa laitoimme uutta juurta tulemaan ja jokainen sai mukaan juuren alkua. Leivän juuren oikea hapatusaika katsotaan kalenterista, milloin alkaa nousevan kuun aika, siitä kaksi viikko eteenpäin on hyvää leivonta aikaa. Ilahduttavaa oli miesten innostus myös leivän paistoon, heitä oli viisi kaikista kurssilaisista. (Maija)

Netti tutuksi Kalle Rapi Etelä-Karjalan Kylät-hankkeesta luennoi internetistä ja yleisestä tietoturvasuudesta. Internetin perustaa luotiin 1960-luvulla Yhdysvalloissa, puolustusministeriön käynnistäessä projektin, jonka tarkoituksena oli luoda hajautettu, ydiniskun kestävä viestintäjärjestelmä. Tietoverkon levitessä laajemmin akateemiseen käyttöön siitä alettiin ensimmäisen kerran käyttää nimitystä ”Internet”, jolla tarkoitettiin yhteen liitettyjen tietoverkkojen kokonaisuutta. Suomessa Internetin nopea leviäminen alkoi 1993, kun Internet-yhteyksiä alettiin tarjoamaan yrityksille ja kotitalouksille.

Tiedonhaku Internetin kautta on helppoa. Ennen tietoa kerättiin useilta eri tahoilta; arkistoista, erillisistä tietokannoista tai erikoiskirjastoista. Nyt erilaiset hakukoneet tarjoavat tietoa nopeasti ja helposti. Internetiä käytetään myös pikaviestintään, Internet-puheluihin ja videoneuvotteluyhteyksiin. Internetiä käytetään myös tiedostojen jakamiseen, tiedostojenjakotapahtuu yleensä WWW:n ja vertaisverkkojen välityksellä. Jaossa on esimerkiksi musiikkia, ohjelmistoja ja elokuvia.

Internetin romahtamistakin on ennustettu vakavien tietoturvaongelmien vuoksi (roskaposti, virukset, haitta- ja vakoiluohjelmat sekä käytössä olevien ohjelmistojen tietoturvapuutteet). Ikävä kyllä, yleensä eniten käytettyjen ohjelmien kohdalla myös tietoturvaongelmat ovat suurimpia. Muista: Käyttäjätunnukset ovat henkilökohtaisia. Älä käytä samaa käyttäjätunnusta joka paikassa. Älä kerro salasanojasi kenellekään. (Heli)

Impin päivään liittyvä Repoveden matka oli saatu hyvään alkuun upean aurinkoisena lauantaiaamuna (9.6.), kun Sirpa viimeisenä nousi kyytiin Haikaanlahdelta ja Marko luotsasi bussia kohti määränpäättä. Teija toivotteli retkeläiset tervetulleeksi ja Helin kanssa jakeli karttoja Ketunlenkistä. Pian bussin täytti rattoisa puheensorina ja kahvin tuoksu. Nopeasti matka joutui ja ykskaks oltiin Repoveden lähes tyhjällä parkkipaikalla. Pirteänä hyppeli naisjoukko autosta ja nosti reippaasti reppu selkään ja suunnisti kohti Lapinsalmen riippusiltaa. Sillalle mentiin yksi kerrallaan, joten eipä hienoja maisemia ehtinyt sillalta paljon ihailla.

”Onpas upeat kalliot ” huudahti moni, kun Katajavuori tuli eteen. Edessä oli myös melkoinen määrä rappusia – Teijako se laski, että pari sataa – ennen kuin oltiin vuoren huipulla. Niin kuin aina, vaiva palkittiin kallioilta avautuvilta maisemilla. Lepohetken jälkeen lähdettiin matkaan taas. Pian vastaan lehahti ihana nuotiosavu, lähestyttiin Kapienveden tulipaikkaa. Kyllä eväät jo maistuisi. Taukopaikalla hääri emäntä kansallispuku päällä kattaen juhlapöytää. Olipa iloinen yllätys, joka tosin odotti jotain muuta päivänsankaria.

Niinpä jatkoimme vielä vähän matkaa Määkijän tyhjälle tulipaikalle. Pian oli tuli nuotiossa ja naiset pöydän ympärillä eväitä maistelemassa. Kolme reipasta naista testasi Kapienveden uintikelpoisuuden, lämmintä oli vesi! Levähdysten jälkeen oli askel jälleen kevyt suuntana Ketun lossi. Matkalla selvisi, että kaukaa kummastusta herättänyt mäntymetsä oli ollut ennallistamispoltojen kohteena. Kontrasti mustien runkojen ja hennon vehreän aluskasvillisuuden välillä oli melkoinen. Parissa paikassa saimme ihastella kissankäpäliä. Lossin ylityksessä testattiin käsivoimia, ja niitähän joukostamme löytyi! Onneksi salmi oli kapea. Parkkipaikalla odotti yllätys, se oli autoja täynnä, joten vierailijoita puistossa riittää. Olimme tehneet lenkin niin reippaasti, että aikaa jäi vielä pyörähtää Orilammen majalla, jossa ylimääräisenä numerona oli Jawa – pyöräilijöiden kokoontumisajot. Kotimatalla oltiin yksimielisiä: hieno oli reissu, sää suosi ja alkusuvun heleys oli ollut parhaimmillaan. (Marja-Liisa)

Rehulan kahvitukset

Kesällä 2012 kahvittivat myös maaseutunaiset Rehulan seudun kyläläisiä sekä kesämökkiläisiä. Kahtena lauantaina 7.7. sekä 21.7. kokoontuivat muutamat virkeät naiset Rehulan kesätorille ja laittoivat kahvilan pystyyn, pydät ja tuolit paikoilleen torikojun ympärille, tarjoamiset esille ja kahvikupit ojennukseen. Kyläläisiä ja kesäasukkaita alkoikin ilmestyä pikkuhiljaa kuin tyhjältä ja pian oli kenttä täynnä iloista puheensorinaa ja kaupankäyntiä. Meillä maaseutunaisilla oli tarjota monenmoista herkkua; oli juustosarvia ja lepuskoita, oli pullaa ja kahdensorttista makeaa piirasta, oli kahvia teetä ja mehua. Maaseutunaisen näkyvyyttä lisäsi kunnon logot ja kauniit Eijan tekemät kyltit. Oli kukkakimppua pöydissä ja naisilla maa- ja kotitalousnaisten huivit kaulassa. Kenellekään ei varmasti jäänyt epäselväksi ketä olimme. Lopuksi laitoimme kahvileipiä myös myyntiin joten kaikki olimme onnellisia ja tyytyväisiä kaupan käynnistä. (Teija)

Reippailu Härkäjärven laavulle 23.8. Kello 16 satoi kaatamalla, mietin montako naista lähtee mukaan? Onneksi sade lakkasi ja sain ilokseni todeta, että 12 reipasta naista oli 17.30 Hakosen riihellä lähtemässä matkaan. Muutamalla oli sieniastiakin mukana, niitäkin ehdittiin poimia. Polku ei ollutkaan niin märkä kuin kuviteltiin, sadekuuro ei ollut sattunut Pakkalan kylään. Polun varrella näimme Pakkalanpetäjän ja siitä matka jatkui Valkjärvenharjulle, jossa saimme ihastella maisemia

Valkjärvelle ja Pirunpeltoa. Sitten kuljettiin vähän matkaa tietä ja sitten taas polkua, joka oli metsähakkuiden jäljiltä risuinen. Loppumatka kulki metsätietä. Perillä Härkäjärven laavulla Suutarin Minna kaivoi repusta hyvät sytykkeet ja näin saimme nopeasti tulet ja pääsimme nauttimaan makkaroista ja muista eväistä mitä kenenkin repusta löytyi. Paluumatka tultiin metsätietä takaisin, vaikka pikkuisen vettä tihuuttikin, se ei meitä haitannut. (Raija)

Ruisleivän juurta myymässä maalaismarkkinoilla 9.9. Paajasen Sari kyseli sähköpostilla yhdistyksemme kiinnostusta lähteä myymään ruisleivän juurta maalaismarkkinoille. Olihan meillä ollut ruisleipäkurssi, joten Maijalta kyselemään, onnistuisiko juuren teko? Maija vinkkasi, että jospa luottaisimme konkariin. Kun konkari eli Suoma Suutari suostui leipomaan leipiä ja tekemään juurta, niin sitten vaan Sarille viesti, että tullaan markkinoille. Lauantai-iltana hain leivät ja juuren Suomelta ja pakkasin annospusseihin.

Sunnuntaiamuna neuvonnan teltassa oli hyörinä, kun porukalla laitettiin paikkoja kuntoon. Sarilla ja Sannalla oli maistettavana erilaista leipää. Maamiesseuran miehillä oli esillä iso reikäleipä, jolla havainnollistettiin, miten pieni osa leivän hinnasta oli viljelijän osuutta. Maija esitteli KOTI-lehteä. Oli aika avata teltan ovet ja sen jälkeen paikalla riitti kiinnostuneita. Ei se ollut yksi kerta, kun leivän maistelija huokasi ” Ihan on kuin äidin tekemää leipää”. ”Juuripussukat” tekivät hyvin kauppansa ja Helin kanssa myimme ei ota jo ennen kahta. (Marja-Liisa)

Mehuasema oli toiminnassa elo- syyskuussa.

Oliko sateisen kesän ansiota, että omenasato oli hyvä ja mehustukselle tarvetta? Onneksi kokeneet konkarit Raili ja Eeva suostuivat mehustusurakkaan. Lisäksi kolme jäsentä ehti avittamaan talkoopäivän verran. Tosi urakan mehustajat tekivätkin. Asemalla mehustettiin kaikkiaan 7 000 kiloa omenia 15 päivän aikana. Kaikkiaan palveltiin 78 asiakasta. Mehustajia tuli eri puolilta maakuntaa, mutta paljon oli omia jäseniä ja oman kunnan asukkaita, joita voimme näin auttaa omenien säilömisessä terveelliseksi juomaksi. Yhdistys muisti Railia ja Eevaa ahkeroinnista Maa- ja kotitalousnaisten omalla tuotteella, villaisella huivilla. (Marja-Liisa)

”Keitetääs kahvit” –kampanjaan liittyen kahvitus vanhustentalossa

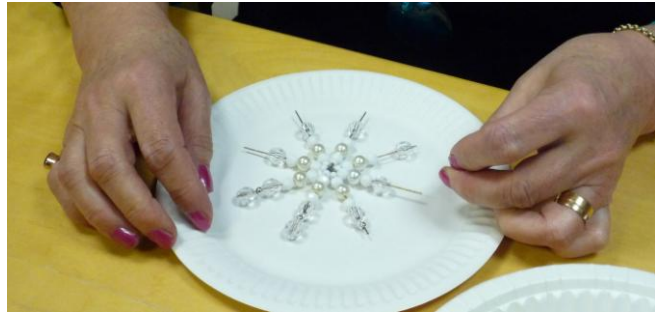
Maija oli sopinut vanhustentalon henkilökunnan kanssa, että me maaseutunaiset voimme mennä sinne kahvittamaan vanhuksia 6.10. Mukaan oli kutsuttu myös läheisen rivitalon asukkaita. Miira paistoi kotonaan tiikerikakkuja ja Raili omenakäärmetorttuja. Miira toi myös mukanaan yhden kakun joka paistettiin vasta vanhustentalon keittiössä. Vastapaistunut kakku tuoksui ruokasalissa, kun vanhukset, osalla oli omaisiakin mukana, tulivat kahville. Roineen Veera soitti painolla kahvihetken alussa muutaman kappaleen. (Heli)

Varsinainen kokous ja askartelua

Viralliset kokoukset eivät paljon houkuta jäseniä paikalle, vaikka niissä olisi hyvä mahdollisuus tuoda toiveitaan julki. Suunnitellaanhan niissä tulevan vuoden toimintaa sekä kuullaan, mitkä

keskusjärjestön suuntaviivat ovat tulevalle vuodelle. Tietysti edellisen vuoden asioiden käsittely voi tuntua aikaa vievältä. Onko pelkona hallitukseen joutuminen? Yhdistyksellämme on nyt siinä mielessä hyvä tilanne, että hallitukseen on löytynyt toimijoita. Kun Raijasta (Karhu) alkoi tuntua siltä, että ei tulevana vuonna haluaisi olla enää mukana, saatiin tilalle **Sanna Kärkkäinen**. Kiitämme Raijaa kaikesta, mitä hän on yhdistyksessämme tehnyt. Hallituksen toive on tietysti, että Raija ja muutkin ”rivijäsenet” olisivat vielä monessa mukana! Minä kyllä näkisin niin, että vakiintumaan tulisi saada tilanne, jossa joku voi jäädä vuodeksi tai pariaksi rivijäseneksi ja palata sitten takaisin hallitukseen! Eikä niin, että kun hallituksen jättää, niin se on lopullista. Ikäkään ei tule enää vastaan, kun olemme poistaneet ikärajoitteet säännöistämme.

Kokouksen jälkeen maistelimme glögiä ja paransimme Annen ohjauksessa sorminäppäryyttämme. Täytyy myöntää, että helmet karkailivat yhtenäen sarkaroista. Pienistä aineksista syntyi kauniita joulun tähtiä.. Kiitokset Maaritille ja Annelle, jotka ideoivat ja toteuttivat meille mukavan askarteluhetken. (Marja-Liisa)

Piirikeskuksen edustajakokous

Aurinkoisena lauantaiamuna 13.10. Teija, Heli, Maija ja minä (Johanna) kokoonnuimme Lappeenrantaan Maaseutunaisten edustajakokoukseen. Kokouksen tärkeimpiä asioita oli piirikeskusten yhdistämiseen liittyvät asiat, joista kuulumme paljon. Valitsimme jäsenet hallitukseen ja edustajistoon, meiltä Taipalsaarelta valittiin hallitukseen Maija Saikko. Kuulimme lisäksi miten edelliset vuodet ovat menneet ja mitä tulevana vuonna tulee tapahtumaan. Kokouksessa kuulumme netti ohoi ja maitokummi kampanjoista. Kokouksessa palkittiin Simpeleen kotitalousnaiset vilkkaasta järjestötoiminnasta ja Kotilehti asiamies Maija Aapo Savitaleelta.

Itsenäisyyspäivän kahvitus 6.12.

Sirpa jo värjötteli seurakuntakeskuksen ovelle, kun kurvasin tavaroineni paikalle Itsenäisyyspäivän aaton iltapäivänä. Pantiin Sirpan kanssa monitoimikoneet vatkamaan ja aloitettiin kääretorttulevyjen leivonta. Paikalle joutuivat myös Teija ja Heli. Siinä se sitten muotoutui työnjako: Sirpa ja Markka paistoivat levyjä. Teija ja Heli kokosivat kakkuja. Levyjen väliin laitettiin Maaritin ja Johannan keittämää porkkanahilloa. Työtä hidasti, kun uuteen uuniin ei ollut sopivia peltejä. Käytettiin sitten vain yhden pellin kerrallaan paistavaa vanhaa uunia. Lopuksi kakut koristeltiin kermalla, hienoja tuli. Reilut neljä tuntia tohinassa meni ja pari kertaa piti hakea Siwasta täydennystä.

Itsenäisyyspäivän aamuna kurvattiin Raijan kanssa yhtä aikaa pihalle. Raija pani kahvinkeittimet lämpiämään. Siinä samassa huomattiin, että minulle oli tullut ajatuskatkos kahvia ostaessani, kun

oli pitänyt ostaa 3 kiloa kahvia, olinkin ostanut vain 3 pakettia. Pannujauhatus oli sentään muistanut ostaa. Onneksi Siwa oli jo aamusta auki. Voi meitä nykyajan emäntiä. Pian paikalle tupsahti Raiili, Sirpa sekä Heli Mikan ja Kallen kanssa. Pojat tekivät kansainvälisyyskoulutukseen liittyvää tehtävää meidän kahvituksen yhteydessä. Iso apu pojista olinkin. Paikalle pistäytyi pirteä Eija mukanaan aamulla paistamansa juustosarvet. Hän oli jo ehtinyt käydä lenkillä paistamisen jälkeen. Joukolla laitettiin kahvipöytä ja paikkoja kuntoon

Raija alkoi huolestua: toinen pannuista ei keittänyt vettä lainkaan kahvin läpi. Kello alkoi lähestyä 11 ja kirkkoväki olisi pian kahvilla. Mikä neuvoksi? Ei muuta kuin äkkiä vettä levyille kiehumaan ja vippaskonsteilla kahvia keittämään. Oli Raijalla ja Sirpalla kiirettä kahvin kanssa, kun Raiili ja Heli täyttivät juhlaväen kuppeja. Olipa hyvä, että mukana oli kokenut Raija ja hämmingistä selvittiin säikähdyksellä. Juhlan ajaksi hiljennettiin kuulemaan soitantaa, laulua ja puheita. Itsenäisyys on kallis asia ja hyvä on muistaa heitä, jotka meille ovat vapaan maan taanneet. (Marja-Liisa)

